

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: J.U.
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Městský úřad Uničov**
sídlem Masarykovo nám. 1, 783 91 Uničov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný vydal dne 12. 6. 2017 příkaz, kterým ho uznal vinným ze spáchání přestupku. Žalobce podal dne 27. 6. 2017 proti příkazu odpor prostřednictvím zmocněnkyně Asociace pro poskytování právní ochrany z. s. (dále jen „Asociace“). Podle názoru žalobce došlo v důsledku podání odporu ke zrušení příkazu a žalovaný byl povinen vydat ve věci rozhodnutí. Tak i učinil, ovšem Krajský úřad Olomouckého kraje po žalobcově odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení rozhodl o zastavení řízení, když dospěl k závěru, že odpor byl podán Š. Š. jako nezmocněnou osobou, neboť Asociace ke dni podání odporu nebyla zapsána ve veřejném rejstříku, tj. neexistovala.
2. Žalobce s uvedeným názorem nesouhlasí. V žalobě připouští, že uvedený spolek nebyl v době podání odporu ještě zapsán ve spolkovém rejstříku, byl však již ustaven. Odpor byl fakticky učiněn, a to v zákonné lhůtě, proto bylo podle žalobce povinností žalovaného se jím zabývat, případně vyzvat k odstranění jeho vad postupem podle § 37 odst. 3 zákona číslo 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dále žalobce poukázal na skutečnost, že jako zástupce byla v odporu sice označena Asociace, ale pod textem podání byla podepsána Š. Š., u níž jedinou vadou byla absence prokázání jejího zmocnění. Žalobce v této souvislosti poukázal na § 127 zákona číslo 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“), podle kterého lze za právnickou osobu jednat jejím jménem již před jejím vznikem s tím, že kdo takto jedná, je z tohoto jednání oprávněn a zavázán sám, což podle žalobce podporuje závěr, že jedná-li za dosud nevzniklou právnickou osobu jiná osoba, je nutno takové jednání přičíst této osobě a zároveň vylučuje závěr, podle kterého jednání za dosud nevzniklou právnickou osobu nemá žádné právní účinky. Na závěr žalobce vyjadřuje přesvědčení, že v důsledku podaného odporu došlo v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu ke zrušení příkazu a povinností žalovaného je vydat meritorní rozhodnutí, což dosud neučinil, ačkoliv lhůty stanovené v § 71 odst. 3 správního řádu již uplynuly.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření rekapituluje průběh řízení a akcentuje rozhodnutí krajského úřadu.
4. Ze správního spisu krajský soud ověřil rozhodný skutkový stav, jak je popsán v odst. 1. tohoto odůvodnění.
5. Podle § 150 správního řádu nabývá příkaz právní moci, pokud byl doručen účastníkovi a nebyl proti němu ve lhůtě podán odpor. Řádným a včasným podáním odporu se naopak příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení.
6. Správní řád neupravuje způsobilost tzv. obecných zmocněnců (tj. zmocněnců, kteří nejsou advokáti ani jinými zákonem uznávanými „kvalifikovanými“ zmocněnci) k zastupování účastníků ve správním řízení ani procesní způsobilost právnických. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že u právnických osob splývá nabytí způsobilosti být účastníkem správního řízení a procesní způsobilost v jeden okamžik, který se shoduje s okamžikem, kdy příslušná právnická osoba získala podle hmotného práva právní osobnost, což v případě zapsaných spolků nastává podle § 226 odst. 1 o. z. okamžikem zápisu do příslušného veřejného rejstříku. Po dobu, kdy zapsaný spolek má právní osobnost, má také způsobilost být účastníkem správního řízení, jakož i procesní způsobilost. Shodným

Shodu s prvopisem potvrzuje

způsobem vymezují způsobilost být účastníkem řízení příslušného řízení, resp. procesní způsobilost, veškeré procesní předpisy (§ 33 odst. 2 a 3 s. ř. s., § 19 a § 20 odst. 1 zákona číslo 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „o. s. ř.“, etc.). V ostatních případech může být způsobilost účastnit se řízení, resp. procesní způsobilost, přiznána pouze zákonem, což není případ projednávané věci.

7. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 2. 2016 č. j. 8 As 6/2016-34 (veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na stránkách www.nssoud.cz): *„Od procesní způsobilosti je pak třeba dále odlišit (přísnější) zákonné předpoklady pro zastupování (obecným) zmocněncem. Podle § 27 odst. 1 o. s. ř. i podle § 35 odst. 6 s. ř. s. může být obecným zmocněncem jen osoba plně svéprávná (...). Pokud správní řád výslovně neupravuje, jaké předpoklady musí splňovat obecný zmocněnec, je třeba tuto otázku posoudit analogicky podle „nejbližších“ procesních předpisů (...). Je-li i v případě posuzování procesní způsobilosti kvůli účinné ochraně práv účastníků řízení zpravidla nutné trvat na jejich zletilosti a s tím spojené plné svéprávnosti, pak v případě obecných zmocněnců (hájících práva jiných) je tím spíše namístě vyžadovat, aby se bez výjimky jednalo o plně svéprávné osoby. Účel institutu zastoupení spočívá v pomoci účastníkovi řízení v lepším hájení jeho práv a celkově v zefektivnění řízení (...). Tohoto účelu může být stěžejí dosaženo, pokud by zájmy účastníků v řízení hájil nezletilý zmocněnec. Podmínka plné svéprávnosti se tedy vztahuje i na obecné zmocněnce podle § 33 správního řádu. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani věk zmocněnce blízký zletilosti.“* (zvýraznění provedl krajský soud). Na uvedených závěrech setrval Nejvyšší správní soud také v dalších rozhodnutích (např. ze dne 26. 7. 2018 č. j. 8 As 147/2017-41, nebo ze dne 17. 8. 2016 č. j. 7 As 79/2016-32).
8. Krajský soud neshledal důvod postupovat jinak. Je si sice vědom, že uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se týkají výhradně obecných zmocněnců z řad fyzických osob (o. s. ř. a s. ř. s. připouštějí coby obecného zmocněnce pouze fyzickou osobu), neshledává však důvody, aby pro správní řízení byly na obecné zmocněnce z řad právnických osob kladeny mírnější požadavky, než jaké jsou na ně kladeny při posuzování způsobilosti být účastníkem správního řízení a procesní způsobilosti. Krajský soud proto uzavírá, že jelikož Asociace nebyla v době převzetí zastoupení, ani v době podání odporu, zapsána ve spolkovém rejstříku a neměla tak ve smyslu § 118 odst. 1 a § 226 odst. 1 o. z. právní osobnost, nemohla mít v rozhodné době ani způsobilost být účastníkem správního řízení ani obecným zmocněncem.
9. Nejvyšší správní soud také ve shora uvedených rozhodnutích již vyřešil právní následky zmocnění udělené nezpůsobilé osobě a podání opravného prostředku tímto nezpůsobilým zmocněncem tak, že se jedná o neplatné zmocnění, na které je třeba nahlížet jako na zmocnění, které nevzniklo. Také s tímto právním názorem se krajský soud ztotožňuje a v návaznosti na něj nahlíží na podání Asociace označené jako „Odpor“, jako na podání, jež nemohlo vyvolat žádné právní účinky. Nemohlo se přitom jednat jen o podání vadné, jedná se naopak o podání bezvadné, ale nepřípustné. V nyní posuzované věci včasný a přípustný odpor podán nebyl, proto se příkaz stal pravomocným a vykonatelným. Tím správní řízení skončilo. Žalovaný tak nebyl a nadále není povinen ve věci dále jednat a rozhodnout, a tudíž ani nemůže být nečinný.
10. Pro úplnost krajský soud dodává, že nepovažuje za správný ani názor, že odpor měl být posouzen jako úkon učiněný Š. Š. Z předložené plné moci totiž plyne, že úmyslem žalobce bylo udělit plnou moc Asociaci a nikomu jinému (tzn. ani fyzické osobě Š. Š.). Je

Shodu s prvopisem potvrzuje

přítom věci účastníka řízení, s kým se dohodne na zastupování ve správním řízení a komu pro tyto účely udělí plnou moc. Není úkolem správního orgánu ani soudu, aby za účastníka dovozoval jiný obsah jím předložené plné moci, než jaký vyplývá z jejího písemného textu.

11. Krajský soud uzavírá, že žaloba je nedůvodná a jako takovou ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný se u dnešního jednání náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 28. března 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje